

40.000 indbyggere og i aflastningsområder i de 5 største byer.

Miljøministeriet finder det hensigtsmæssigt, at lovforslaget giver mulighed for, at flere end blot landets 5 største byer kan etablere udvalgs varebutikker på mere end 2.000 m² i bymidten af hensyn til byernes attraktion og konkurrenceevne i forhold til andre store byer i vores nabolande.

Miljøministeriet vurderer, at reglerne med deres foreslåede udformning på bedste måde tilgodeser planlovens formål om at fastholde et varieret butiksudbud i både de mindre, mellemstore og store byer, samtidig med at der i de byer, hvor byen i sig selv udgør et væsentligt opland, gives mulighed for nogle lidt større butikker i bymidten og for de 5 største byers vedkommende også i aflastningsområderne.

2.6. Særlige regler om lokalplaner

Siden vedtagelsen af planlovens bestemmelser om detailhandel i 1997 har det været et problem, at der er etableret en del butikker på grundlag af gamle lokalplaner, som ikke er i overensstemmelse med lovens intentioner. Udvalget har foreslået, at der med udgangspunkt i udvalgets anbefalinger om maksimale butiksstørrelser fastsættes en bestemmelse om, at for lokalplaner uden bestemmelser om butiksstørrelser gælder lovens maksimale butiksstørrelser. Miljøministeriet er enig i udvalgets anbefaling, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Det er et problem for mange kommunalbestyrelser, at lovligt eksisterende butikker, der er større end planlovens regler, ikke kan omfattes af en ny lokalplan fx i forbindelse med en fornyelse af planlægningen i eksisterende byområder. I lovforslagets § 1, nr. 2 (forslaget til § 5 r, stk. 2) foreslås det derfor, at kommunalbestyrelserne får mulighed for i nye lokalplaner at indskrive lovligt eksisterende butikker, der er større en lovens grænser.

2.7. Redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Ifølge lovens § 5 e skal miljøministeren hvert andet år afgive en redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, som belyser og vurderer udviklingen i lands-, kommune- og lokalplanlægningen for detailhandelsstrukturen på baggrund af planlovens formålsbestemmelser og målene med planlægning til butiksformål.

Erfaringerne fra de seneste år har vist, at det vil være mere hensigtsmæssigt med en fireårig kadence svarende til plankadencen i kommunerne, da det er begrænset, hvilken udvikling der kan belyses og vurderes over en toårig periode. Bestemmelsen foreslås

derfor ændret til, at miljøministeren hvert fjerde år afgiver en redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

2.8. Overgangsbestemmelser

Overgangsbestemmelserne skal sikre, at der, indtil der er udarbejdet kommuneplanretningslinier for den samlede detailhandelsstruktur for kommunen, kun kan ske ændringer i kommunalbestyrelsernes arealudlæg, der er i overensstemmelse med den regionplan, der var gældende indtil 1. januar 2007.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes ikke at få hverken væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for staten. Med lovforslaget erstattes den fra 1. januar 2007 gældende paragraf om, at miljøministeren skal fastsætte regler for store butikker samt bydelcentre og aflastningsområder uden for bymidterne af lovforslagets bestemmelser om butiksstørrelser og arealer til butiksformål. Ændringen fører til en mindre administrativ lettelse for staten, som dog opvejes af øget behov for vejledning og rådgivning om lovforslagets bestemmelser, ligesom der forudsættes en løbende dialog mellem kommunerne og miljøcentrene.

Lovforslaget forventes ikke at få væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne. Kommunerne afsætter allerede i dag betydelige ressourcer til planlægning m.v. i forbindelse med administration af detailhandelsbestemmelserne.

Med lovforslaget skabes der klare og entydige regler, som vil lette den samlede administration.

Efter gældende ret kan der etableres butikker, der overstiger de i loven fastsatte grænser, hvis der foreligger regionplanretningslinier, og der redegøres for den særlige planlægningsmæssige begrundelse for at etablere butikker over lovens hovedregel. Denne regel bortfalder. Til gengæld skal kommunalbestyrelserne som noget nyt særskilt redegøre for intentioner med og konsekvenserne af store udvalgs varebutikker i bymidten i byer med mere end 40.000 indbyggere og i aflastningsområderne i de 5 største byer, såfremt muligheden for store butikker i de største byer ønskes udnyttet. Endvidere skal kommunalbestyrelserne, såfremt de ønsker at planlægge for møbelbutikker uden for bymidten, særskilt redegøre for, at det ikke har været muligt at placere butikken i bymidten eller på kanten af bymidten. Det samme gør sig gældende, hvis de ønsker at udvide rummeligheden i et aflastningsområde i de 5 største byer. De ovenfor nævnte særlige redegørelser har stort sammenfald med de eksisterende krav til kommunalbestyrelsernes redegørelser for de